

har Ministerens Fortrolighed eller ikke; enhver Embedsmand maa jo i en vis Grad have sine Forsattes Fortrolighed, og, er der Grund til ikke at ansee ham stiftet til denne Post, maa der jo deri stee en Forandring. Mig synes, at Hovedspørgsmaalet er, om den Gagering, denne Embedsmand har, svarer til Postens Vigtighed, og om der er tilstrækkelig Grund til, at den Departementschef, som har det Hverv at forestaae Directionen for Armeens Personel, i Henseende til Gage bør stilles lavere end andre Departementschefer. Men jeg troer ikke, at det er Tilfældet. De Forretninger, der henhøre under Directionen for Armeens Personel, ere de samme, der i sin Tid henhørte under 1ste Section af det forhenværende Generalcommissariats-Collegium, og som efter Planen af 1842 for Ordningen af dette Collegium skal forestaaes af den første Deputerede i Generalcommissariats-Collegiet; det blev altsaa anseet som den vigtigste Deel af dette Collegiums Forretninger. Foruden disse Forretninger, der nu ere inddragne under Krigsministeriet, er dertil henlagt Størstedelen af de Forretninger, der tidligere forterede under Generaladjutanturen for Landmilitaeretaten, nemlig det hele Commandovæsen. Dette Departement er saaledes betydeligt forøget udover, hvad det tidligere har været, da det udgjorde en Section af Generalcommissariats-Collegiet, og den Gage, som den Officer, der hidtil har forestaaet det, nyder, udgjør ikke Halvdelen af hvad der tidligere var tilstaaet den, som forestod Commissariatets 1ste Section, uagtet Forretningerne, som sagt, ere betydeligt forøgede. Det synes saaledes, at der er megen Grund til at foreslaae, at denne Officer, eller rettere sagt denne Directeur, thi det er en tilfældig Omstændighed, om det er en Officer eller en Anden, faaer et Tillæg af 600 Rbd., hvorved han dog faaer en lavere Gage end

den, der er normeret for Departementscheferne under de forskellige Ministerier. — Den ærede Rigsdagsmand har i Henseende til det af ham under Nr. 8 stillede Forslag yttret, at der ikke behøves en permanent Archivar under Krigsministeriet, at der vel bør tilstaaes en Sum til et dertil egnet Individ, for at bringe Archivet i Orden, men at, naar dette først engang er bragt i Orden, saa vil det være en meget let Sag fremdeles at bevare det i denne Orden. Jeg troer, den ærede Rigsdagsmand gjør sig en meget feilagtig Anskuelse om et saadant Archivs Betydning og de dermed forbundne Forretninger. Der har i ældre Tider været en særlig Archivar under Krigsministeriet eller, som det dengang kaldtes, Generalcommissariats-Collegiet. Senere har man af oekonomiske Grunde slaaet denne Post sammen med Kassereyposten, hvorved det er blevet overdraget den samme Person at besørge to aldeles heterogene Forretninger, Kassereens og Archivarens, og Følgen deraf har ogsaa været, at Archivet er blevet totalt forsomt og er i en meget stor Uorden. At bringe et meget stort Archiv i Orden er, tør jeg sige, et ganske colossalt Arbejde, og, naar det engang lykkes at bringe det i Orden, saa vil det udkræve en Mand's fulde Tid og Kræfter at vedligeholde denne Orden. Dertil hører f. Ex. at udsønde alle de Papirer og Archivaller, som ikke behøves i Contoirerne, og at henlægge dem i Archivet, at have et nøiagtigt og let tilgængeligt Catalog, for at man let kan finde disse Papirer, naar man søger efter dem. For at ikke Archivet skal være til en saadan Masse, at man ikke finder Plads til det, maa der Tid efter anden udsøndres Papirer deraf, naar man skønner, at det ikke er nødvendigt længere at opbevare dem, men dertil udfordres en meget stor Sagkundskab og Skjønsomhed.